

боазъ, гдѣто течатъ множество потоци, между които Магарешката рѣка, Стърчи кракъ, Колишница и т. н. По-голѣми, обаче, сж притоцитѣ ѝ, които се вливатъ въ нея въ самия градъ и които собствено съединени въ едно даватъ цѣлата рѣка Куруча или Асенювица. Първиятъ отъ тѣхъ е Селишката Рѣка, течаща прѣзъ Селишкия проходъ, съ по-малкъ притокъ влѣтъ въ нея при улея, Аблановска Рѣка¹⁾. Вториятъ е Ново-Селската рѣка. Високото ѝ течение надъ Ново-Село и Селишкия проходъ се нарича Мѣнастирска Рѣка, отъ стария и наскоро тамъ откритъ мѣнастирь. Отъ изворитѣ на тая рѣка бѣлѣжитъ е тоя надъ самия кварталъ Ново-Село, нарѣченъ Кадж Кайнакъ. По мѣстното прѣдание, водата му била „притѣглена отъ единъ Сливенски кадия и намѣрена за най-лека отъ всичкитѣ води“. По всичкитѣ тия рѣки, излизаци отъ съотвѣтнитѣ три Сливенски устия: Асѣнювско, Селишко и Ново-Селско, се намиратъ множество бари, тепавици, воденици, бентове и т. н., а отъ освобождението — и фабрики. Освѣнъ това, частъ отъ водитѣ имъ сж прѣкарани край и прѣзъ града въ тѣй нарѣчени голѣми вади, двѣ отъ които се падатъ на Асѣнювската рѣка, и служатъ за мѣстни механични цѣли.

Селишката и Н.-Селска рѣки се сливатъ между централния Сливенъ и квартала Ново-Село, за да се съединятъ съ самия Куручъ, край града при прославеното въ Руско-Турската война (1829) мѣсто Аркърж Куручъ (прѣсѣченъ, напрѣченъ Куручъ). Туй турско название, както ще се види, е аналогично съ названието на самия градъ

вица, а Карнобатъ на р. Куручалъ! По сжция начинъ той пише Бурулукъ, вмѣсто Бармукъ, а Кушъ Бунаръ = връхъ на Синитѣ Камъни! Куруча е вѣроятно отъ Куру-Чай (присѣхналъ или присушаваемъ потокъ). Ср. Kourou Tchaï въ Армения (Aucher-Eloy, Relat. de voyages, 1843, p. 95).

¹⁾ Абланово сочи на слѣди отъ старобългарското царство. Привилегированитѣ прадѣди на Селимински сж имали тамъ голѣми имения, за които не сж плащали данѣкъ, още повече, че сж били соколници (доганджии). Корена на името не е славянски, но турското — ова е съмнително за тукъ. Ср. Ябланица въ Софийско; Абланица въ Неврокопско; Яблиница, рѣка до Брѣзникъ; Абланица въ Тетевенско и Ловешко, обаче Авланъ-Кюю въ Османъ-Пазарско. Абланово име и о-въ на Дунава.